

Orizont 12

SAPTĂMINAL SOCIAL POLITIC ȘI LITERAR ARTISTIC EDITAT DE UNIUNEA SCRITORILOR DIN R.S.R. ȘI COMITETUL JUDEȚEAN DE CULTURĂ ȘI EDUCAȚIE SOCIALISTĂ TIMIȘ

NR. 12 (115) 24 MARTIE 1969 • SERIE NOUĂ, ANUL XI • 8 PAG., 3 LEI

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, PREȘEDINTE AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA — SUPREMĂ INVESTITURĂ

În aceste zile de primăvară, se împlinesc 15 ani de la ocel eveniment memorabil din 28 Martie 1954, când marele lider al Țării a ales în unanimitate pe tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în înalta funcție de președinte al Republicii Socialiste Române. Eveniment cu profunde rezonanțe politice, supremă investiură a constituit alt un corolar, alt și garanția suveranității României socialiste pe noi și tot mai înalte culmi de civilizație materială și spirituală. Ateșul poporului — înfiul președinte al Țării — își probase în chip exemplar voința de conducător, dragostea față de patrie și popor. Sinteză strălucită a virtuților neamului românesc — tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — prin gândirea și practica sa revoluționară — s-a impus ca una dintre cele mai prominetente personalități ale poporului nostru, ale istoriei contemporane a României. Înstrătat cu inteligența și cucerzenta Ecoului între erol, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — în calitate de secretar general al Partidului Comunist Român — a acordat o mare importanță aplicării creșterii a lecțiilor generale ale edificării socialiste la condițiile și particularitățile României, cunoașterii cerințelor progresului social și istoric. Perfecționarea continuă a democrației socialiste, făurirea de către poporul nostru a propriului său destin — spunea tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU cu prietelul înalte investiții — constituie a ce-

ritimă logică a mersului înainte al societății noastre pe calea socialismului și comunismului și de aceea vom face totul și în viitor pentru a asigura cel mai larg cadru de manifestare a personalității umane și de implicare a maselor la conducerea tuturor sectoarelor de activitate, a întregii noastre societăți!

Anii parcursi de atunci au fost rodnicii în toate planurile vieții economico-sociale — marea personalitate a președintelui Țării punându-și amprenta pe întreaga politică internă și internațională a României socialiste. Accesivă amănunțită este cu atât mai strălucitoare cu cât tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU îmblânzi armonios înalta funcție de secretar general al P.C.R. — forța politică conducătoare a societății noastre — cu aceea de președinte al Țării. Visna, ascensiunea României socialiste în plan economic, politic și social au validat din plin valoarea politică a înegmării. Într-o singură persoană a celor două funcții de primă mărime.

Sensul politic al supremei investiții constă în aceea că teza formulată atitudinea de președinte Țării privitoare la necesitatea perfecționării continue a democrației socialiste, afirmată mai sus, a fost întărită — dacă se poate spune astfel — cu teza de maximă generalizare și de însemnată însemnată referință.

Prof. univ. dr.
Traian BURERU

(Continuare în pag. 7)

SUB SEMN DE AUR

E-ai nostru Președinte de aur țară investit întru gândirea-i, ale născutur, Cea în fațele născutur au strălucit. În obiective faie, de dimensiuni notare.

Neobăii, prin muncă, deștin-1 exemplar. Ne-arăta senal viziile în era comunistă : Cuvintele-i — esență devin un îndemn. Prezentului ce-1 este stăle de milne plăte.

Vizunerea, a aleasă, de anilor românesc. Rodnic ca primăvara și împlinindu-1 destine. Sub semnul ei, de aur, noi n-erăm-1 erom. Cu patria de-odată, spre strălucit destin.

Lucian BURERU

VIRTUTEA CINSTEI

În magistrata Expunere la ședința comună a Plenei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a organelor democratice și organizațiilor de masă și absteii tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU sublinia că „Trebuie să aducem acolo înălțimea, gravitatea președintelui, a avuții întregului popor, spiritul de dreptate și devină o caracteristică de înaltă a amaii noi, constructor constient al societății socialiste și comuniste”. Acest desiderat își găsește întruclăpărea în gușoarea conștientă a prietelilor eticii și echității socialiste. În respectarea prevederilor Constituției Țării, etc. corespund în deplin actului etape a edificării societății socialiste multilaterale dezvoltate în patria noastră. Întruclă asigură un larg cadru democratic de participare a întregului popor la conducerea societății. Voința întregului popor este ridicată la rang de lege punându-se manifestă plonar în noia, dreptă o rinduire, în care se confirmă neabătut adevărul că socialismul se făurește cu po-

porul și pentru popor și că statul socialist este reprezentat legitim al intereselor maselor populare. Democrația revoluționară, statul democratici muncătorilor revoluționari presupun respectarea întocmai a legilor Țării — aceston fiind o expresie a voinței și intereselor poporului. Întruclă sistem Juridic are supremul rol de a contribui la consolidarea mărețelor eucerii obținute în patria noastră, pe calea fătării libere și independenței a noii orinduirii socialiste, a afirmării demne, libere, independente și suverane a României în rindul națiilor lumii. Secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU arăta că „Arințimul nu se poate contrăi decât pe bază de lege, pe bază de legi democratice adonate care răspund noului etape a întregului nostru popor”. Fiind o expresie a voinței și intereselor națiunii, sistemul nostru juridic este într-o relație dialectică permanentă cu democrația muncătorilor revoluționară, conțineră largi drepturi și libertăți tuturo

cețienilor, prin participarea lor reală la organizarea și conducerea întregii vieți a societății noastre, la dezvoltarea și fundamentarea tuturor legilor statului. Noul sistem Juridic creat în anii construcției socialiste, însoțit după Congresul al IX-lea al partidului, întărirea și dezvoltarea legislației socialiste, înfăptuite în această perioadă, constituie una din marile izbni ale poporului nostru, care trebuie apreciată și apărută de toți cetățienii, manifestând o atitudine activă revoluționară pentru respectarea cu strictețe a normelor juridice.

Dar, cu atât mai mult, în acest context trebuie să se manifeste combativitatea sporită, exigență și vigilență revoluționară față de încălcările de orice fel ale legislației socialiste, care afectează înfăptuirea programelor de dezvoltare economică a pa-

ORIZONT

(Continuare în pag. 7)

România socialistă — spre noi trepte de progres și civilizație

În ultimele două decenii, țara noastră a reușit să reducă simțitor diferențele care o despărceau de țările dezvoltate din punct de vedere economic. Pentru comparație reținem faptul că în 1950 venitul național al României pe locuitor era de 24 de ori mai mic în raport cu cel mai ridicat înregistrat pe plan mondial și de peste 7 ori mai mic în raport cu media mondială a venitului național pe locuitor; în începutul anilor '60 al era de aproape 12 ori mai mic față de țara cu cel mai mare venit național pe locuitor și reprezenta jumătate din media mondială a acestui indicator. În prezent, România are un venit național pe locuitor care la cota comercială chiar depășește media mondială. Acesta este rezultatul firesc al dezvoltării puternice a industriei, agriculturii și a celorlalte ramuri ale economiei naționale. În 1988, în comparație cu anul 1943, volumul producției industriale a crescut de 128 de ori, iar cel al producției agricole de peste 6 ori. Venitul național a sporit de 36 de ori, iar avuția națională depășește 4.100 miliarde lei. Creșterea de șapte ori a venitului național pe locuitor este faptul că 80 la sută din aceste impresionante sporuri sînt rodul eforturilor depuse de întregul popor după convingerea că în țara noastră, ca în celelalte țări, toate marile împliniri ale națiunii noastre socialiste sînt, sau sînt subliniate în Rezoluția Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român, „Jugă de îndrăzneală și de activitate prodigioasă”, caracterizată de clarviziune și profund spirit creator, cu sașione revoluționare și fierbinte patriotice de lăvrăre. Nicolae Ceaușescu, lider general al partidului, președintele României, liderul României moderne, eroul național, care stăruie ca ne-

țărul nostru dezvoltăm interesele aprempe ale interesului poporului.

Trecerea la fazele societății socialiste multilaterale dezvoltate și la dezvoltarea economiei naționale reprezintă un obiectiv strategic de importanță istorică pentru progresul social-economic al țării noastre, care se bazează pe doctrina economică a președintelui NICOLAE CEAUȘESCU, doctrină creată originală și revoluționară, ale cărei componente definitorii vizează: noul mod de abordare a forțelor productive în societatea contemporană și detalierea dialecticii forțe-relații de producție; viziunea de largă deschidere despre structura economică și evoluția ei, care pune accentul atât pe valorificarea superioară a resurselor, cât și pe stabilizarea lor rațională într-o perspectivă îndelungată; rolul prioritar al ramurilor dinamice ale progresului tehnico-stimulativ vizavi de nevoile și posibilitățile interne dar și de avantele internaționale a muncii; preocuparea permanentă și susținută pentru potențarea creativității științifico-tehnice naționale; amplasarea echilibrată în teritoriul a forțelor de producție, în vederea participării echitabile la rezultatele creșterii economice a tuturor zonelor și localităților, a tuturor categoriilor de oameni și muncii; mobilizarea tuturor forțelor, îndosășiți a leiturilor calitative, pentru creșterea necontenită a productivității muncii sociale și sporirea eficienței economice promovarea unor intense relații economice cu toate statele, militând totodată pentru instaurarea unei noi ordini economice mondiale.

O trăsătură esențială a dezvoltării științifico-tehnice naționale o constituie accentua-

rea caracterului său industrial, asigurând creșterea forței economice a patriei, a avuții naționale și ridicarea bunăstării materiale și spirituale a întregului popor.

În acest cadru, subliniem creșterea fondului total de retribuiri pe personalul muncii de la 10,1 miliarde lei în anul 1950, la 57,2 miliarde lei în 1985 și la 263,3 miliarde lei în 1988, retribuiri medii nominale mult crescînd de la 1.028 lei lunar în 1965 la 3.135 lei în anul 1988.

Obiectivul strategic de bază pentru actuala etapă de dezvoltare a țării noastre îl reprezintă trecerea României, la sfârșitul acestui cincinal, la stadiul de țară medie dezvoltată și apoi, în perspectiva anului 2000, la cel de țară socialistă multilateral dezvoltată. Caracterizînd sintetic această etapă de progres, în Expunerea din 28 noiembrie 1988, s-a spus:

NICOLAE CEAUȘESCU releva: „Realizarea hoștărilor

naționale a dezvoltării economice s-a concretizat pe plan științifico-tehnico-stimulativ în anul trecut și unui venit

teguarea rezultatelor științelor în activitatea de conducere nu sîndu-se aplicat, scopurile concepiilor tehnologice ignorarea laturii politice a conducerii, faptul că aceasta este un atribut politic, de planificare de natură ordinară socială respective. Au fost criticate și concepțiile unilaterale care fie că neglijau metodele și tehnicile moderne de analiză și decizie, fie că se supraestimau. Partidul consideră că folosirea științei poate da rezultate corective numai dacă metodele sînt integrate într-o concepție generală, înținsă despre activitatea de conducere și sînt orientate în direcția revoluționară. În această muncă de perfecționare a activităților economice-naționale, a conducerii politice de conducere și sînt orientate în direcția revoluționară, care sînd în contradicție cu interesele socialismului”, arde.

t o v a r e și u i NICOLAE CEAUȘESCU și nu vom reurge nici la alăbura proprietății socialiste, nici la așa zisul „socialism de piață”, deși a perfecționarea socialismului înseamnă a merge înainte și a nu însopi la merge capitaliste. E drept, acest lucru cere mult efort și inteligență, mult spirit de sacrificiu și putere de a depăși diferite greutăți.

Este justificat că în situația în care stăruim, înțins generală sînd corectivă, înțins cînd nu se pune problema unor modificări structurale, să se gîndească mijloace de înțins în muncă funcționarea sistemului nostru politic și, astfel, a tuturor domeniilor de activitate. În mod hoștărilor, înțins și înțins oamenii, de cadre de condu-

Congresului al XIII-lea și ale Conferinței Naționale, a celui de al 8-lea plan cincinal și a programelor pentru diferite sectoare și domenii de dezvoltare economic-socială, trecerea la un stadiu superior de țară medie dezvoltată, reprezintă un factor de importanță deosebită pentru realizarea primei faze de înțins a societății socialiste multilaterale dezvoltate în patria noastră și permite trecerea, în următorul deceniu — 1991—2000 — la realizarea celei de-a doua faze a acesteia etapă”. Teoria și strategia fazei societății socialiste multilaterale dezvoltate se zămisleau în urmă de 18 ani, cînd, print-o festică comemorată t o v a r e și u i NICOLAE CEAUȘESCU erales de Marea Adunare Națională ca primul președinte al Republicii Socialiste România.

Conf. univ. dr. Dumitru ROCHIAN

Conștiința revoluționară în întreaga activitate

În prezent, țara noastră străbate una din perioadele hotărâtoare ale dezvoltării sale în drumul spre comunism, cea a calității, a treptei de înțins și de înțins, a sporirii eficienței economice și sociale pe baza înținsilor revoluției tehnico-științifice și a noi revoluții deosebite, care sînd scurte timp să treacă de la studiul de țară socialistă la cursul de dezvoltare la cel de țară socialistă medie și avansată. Într-un asemenea cadru, exigențele formulate de partid față de toți factorii competenți în primul rînd, față de muncitorii de conducere în toate nivelurile, sînt pe deplin justificate. Ca niciodată știința noastră este chemată să milizeze pentru a puternică afirmarea a creativității noastre și să se implice în toate domeniile de activitate, inclusiv în cel al conducerii politice și economice, înțins de diagnostic și prognoză, de formulare a deciziilor posibile, de planificare și control.

„Curirea noastră științifică este un proces complex, contradictoriu și îndelungat. Este me-

ritul Partidului Comunist Român că respins viziunea ideală despre socialism, care, chipurile, n-ar cunoscute greutățile și aneștii, apăsătoare a contribuit la așezarea conducerii pe baza științifice, fie că a fost vorba de recunoștința și de înținsul științific, chiar și la două decenii de la trecerea revoluției, ceea ce a impus o reorientare a activității științifice și a puterilor de dezvoltare, a forțelor de producție, fie că au fost sesizate, realist, contradicțiile și disfuncționalitățile din activitatea științifică și a muncii, și ca urmare a fost precizate măsurile adecvate pentru soluționarea lor. S-a afirmat permanent, de-a lungul timpului, creșterea la comunism este un proces creativ ce se desfășoară în condiții concrete istorice, care să ne dăm seama că necesită o unor forme străine de construcție socialistă și aici un fel de așa-zis „model unic”. Revoluția vede și pune orice aserțiunți de nuanță lichidatoristă, greșite și dăunătoare, după care partidul nu trebuie să se retragă din muncă și să renunțe la punerea în înținsurile planurilor

și programelor economico-sociale și avînd în vedere experiența construcției socialiste, în Expunerea sa din 28 noiembrie 1988, președintele NICOLAE CEAUȘESCU arde că „partidul nu poate renunța la rolul său de forță politico-stimulativă în direcția revoluționară și a țării noastre, nu poate împăși, și cu altă mai mult nu poate reza nîmîmul rolului său, fără a adopta mîndreștea sau mai tîrziu”. De aceea, la strategia partidului nostru, un obiectiv central îl constituie afirmarea conștientă a rolului său conducător ca centru vital al întregii societăți, înținsă unității sale politice, ideologice și organizaționale. În acest sens, trebuie clarificate relațiile dintre partidul comunist și statal socialist, celelalte organe ale democrației muncitorești și ale puterilor de conducere, care sîndu-se că tocmai dezvoltarea democrației cere în mod obiectiv creșterea răspunderii activității de partid, a tuturor comunistilor.

Sesizînd din timp rămirerea în urmă de dezvoltării științifice și economice, partidul, așeză atenția asupra faptului că în-

tere, de măsura în care spiritul revoluționar caracterizează întregul activitate. Nu întîmplător, atînci cînd a sesizată rămirerea în urmă a activității de conducere, ce este corelată cu rămirerea în urmă și a nivelului general, ideologic, științific și cultural față de dezvoltarea societății în general. De aceea preocupările pentru perfecționarea conducerii politice au fost permanente însoțite de grija pentru ridicarea nivelului de conștință a muncitorilor pentru ridicarea celui-lai omului ce influențează deciziile dezvoltate economic-socialmente în ansamblu. Pe înțins înțins profesionalism, ce trebuie să caracterizeze pe înținsurile de bunuri materiale și spirituale, din zilele noastre, e mai trebuie să atîngă acel nivel al conștinței politice care să-l determine să lucreze după capacitate și să pună mai presus interesele generale. De aceea o conducere științifică trebuie ca, pe înțins folosirea celor mai eficiente rașionări științifice de creștere a productivității în toate domeniile, să gîndească și cele mai adecvate căi de formare a spiritului de abnegație și dăruire, fermitate și curaj, înțins dare în lupta laturii politice a partidului, în viabilitatea și superioritatea socialismului, dezvoltăm față de patrie, partid și popor, continua aserțiunți spre autoîmpunătoare,

dr. Ilie IUVĂ

Literatura revoluționară și personajele modelatoare

Reflex al unui optiuni politice. Într-oare noastă literatură a străbătut în ultimele decenii un drum ascendent, cu o serie de personaje care au devenit mai trasee Blaga, Sadoveanu, Argeșu, Camil Petrescu, Bacovia ori Ion Barbu, eximia totuși faptul personalității creatorilor, în special în cazul prințului care a devenit o veritabilă viziune artistică, purtătoare a unui mesaj progresiv implantat în carnea unor opere născute printr-o forță latentă capodoperă.

Conceptia despre artă și literatură a mersului general al partitului a avut un caracter transformator. Marin Preda, Nichiș Stănescu, Marin Sorescu, Fănuș Neagu, Ștefan Bănușescu, Eugen Barbu s-a sint de clasici contemporanei, cuvântul lor fiind în simț adesea cel o veritabilă viziune artistică, purtătoare a unui mesaj progresiv implantat în carnea unor opere născute printr-o forță latentă capodoperă.

care a întreprinde poporul român. Reflectând această experiență asediată fără precedent în istoria umanității, scriitorii au profitabil de a introduce în literatură un univers nou, care poate genera opere de cea mai mare originalitate. Acest strălucit program de lucru a dat avânt romanului românesc în ultimele decenii ale existenței sale. Niciodată literatura română n-a primit îndemnul mai generos, niciodată universalismul românesc nu și-a găsit un cadru mai stimulant. În acest context, afirmarea prozatorului român este împolnșită în cadrul unei literaturi înnoite tematic și stilistic. Varietatea tematică și structurală a romanului românesc contemporan evidențiază profunde preocupări ale prozatorilor noștri pentru reflectarea expresivă a societății în care trăim. Formulele romanesci actuale nu au apărut, desigur, de neașteptate. Ci s-au inserat într-un traseu evolutiv. Având rădăcinile bine înțipite în straturile presăgite al probei anterioare, romanul contemporan este o cristalizare a mare mobilată, alăturându-se de unele complexe care îl viziunau decemterior. Constina propriei valori îl asigură o neștiribă demnitate și orice proză comparativ cu trecutul nu mai este un act riscant. Naratiunea actuală specifică romanului tranzițiv învâdule un feril dialog între Morometii și viața sălbătică și cele ceteva lucrări reprezentative de același tip ale scriitorilor clasici, după cum romanul reflexiv de azi nu poate evita trimiteri-

le la operele unor scriitori ca Ibrăileanu, H. Papadopol-Benescu, Camil Petrescu. Origiul contemporaneității este satisfăcut însă de aceste creații care stau sub tutela domoalță a metaromanului, desi nu toate fi îndădule și există unor valoroase anticipări.

Dar forța de penetrare a romanului în constința contemporaneității este strălucită de orice clasificare și teorie, găsindu-și mai degrabă explicatia în viziunea pe care scriitorii o are asupra umanului. În capacitatea sa caracteristică a crea personaje plătice care să-și dobândească propria lor viață. Personajele rămân punctele nodale care explică marea putere de seducție a romanului asupra cititorilor, contribuind la instaurarea unui foarte dorit flux comunicational între cei doi termeni ai relației. Purțnd mesajele autorului — expresii artistice ale unui anumit grad de implicare socială, politică, afectivă — personajul este oglindă în ale cărei ape vălurite cititorul se caută pe sine însuși, năzuindu-și găsescă răspunsuri filosofice la întrebările care îi frământă. Încadrate clar într-o operă epică ce trăiește între canoanele valorii, personajele memorabile își pun în aplicare eficienta lor funcție modelatoare prin puternice influențe exercitate asupra celor care le urmăresc destinul românesc. Chiar dacă proza românească de azi se dovedește interesată de experiențele unor roman, nici un moment nu a fost proscrisă moartea personajului, ci s-a slăms doar la emanciparea sa. Cu atât mai mult,

personajul se dovedește focarul iuturii mișcărilor epice în romanul apărut tradițional. Într-oare noastă literatură și spre care converg nu numai fitele construcții romanești, ci și toate privilegiile prozei de azi, este ille modelator. Forța modelatoare vine din capacitatea deosebită de a rezona în egală măsură la etemele ori mărunțele probleme ale satului, ale vieții, mișcând acest cititorul în a adănc viziune asupra mecanismilor istoriei. Marile opere ale lui Marin Preda propun de fiecare dată personaje descripte, complexa lor viață și fitească și nelnetata luptă pentru inalte idealuri țesind un văl seducător în care cititorul se lasă prins cu o mare croasăță voluptate. Nicolae Moromete, Ștefan și, mai ales Victor Petruși au devenit repere ale prozei noastre contemporane, așa cum Ion ori Apolonia Bănușescu, fermecători o altă epocă. Fiecare roman de azi care lese din serie își datorează succesul și unor personaje de excepție, care, ca și cele care se numesc Ioana Cluj (Refugiul), Vica Delia (Dimineața plerădită), Grabei (Bunavestire), Chișinău (Căminul de țară) și Ștefan Schwart (In Om și Igit) destule milioane să-și cizige contemporani și personaje ce se revendică din două modele liare. Din Quijota și Svejk tie este Viciștoarea și fermecătorii, dovedindu-și că, desi Cervantes și Hasek au dispărut, personajele lor sint vii și trec cu noulănsantă dintr-o ficțiune în alta.

Unori scriitorul devine propriul său personaj. În fața cititorului se deschide de atunci un traseu existințial marginal de istorie, morală, întmplări, sentimente și la căutări cărui natepădăș. Într-oare noastă literatură, în sura-1, un adevărat personaj modelator.

Dorin MURARIU

PARTICULARITĂȚI ALE LITERATURII ROMÂNESCII

Intr-o epocă politizată, ascensiunea romanului politic (în potărea alienelor estatismului ar fi o conștință izbitoare în istoria literaturii). Dacă romanul nu este acum doar o oglindă/reflectare a, în primul rând, interpretare, politică interesată — inevitabil, politica romanului devine obiect de reflecție epică, politică obligă și la recălibrare estetică. Din moment ce arta este o ideologie specifică, exprimată într-un anumit mod de a comunica, ea poartă o ideologie, dar nu calchiază limbului ideologic. Ideia transformă — artistic, înseamnă o înlocuire a ideologiei. Într-oare noastă creație, înfrăcând hanele specifice ale artei.

Problema romanului politic este controversată în noi condiții politice. Într-oare noastă literatură, este dialectic. Ar deveni trebură și un examen contextual, observând, în primul rând, că literatură politică nu este o temă tematică. A spune că literatură modernă nu poate fi dect politică, recunoscând că este „limbă” și de social, înseamnă a rețea un enunț care va fi dect politic. Dacă romanul într-un mod politicizant, în care impactul politic nu se restrine la niște decupaje existențiale, ci este chiar cimpul referențial, sinteza orizontului a socialului; înțelegerea de necesitate a autorului dect politică e exterioră, dar directia pentru eveniment pentru semnificatia și valoarea prozei devine o căutare estetică, mediată. Aici este de fapt nodul problemei: a distinge corect între atitudinea politică a autorului și valoarea sa asupra condiției politice a omului epocii noastre, relevând politică ca dimensiune existențială și estetică pentru individ.

Ar trebui să descurte are probleme esențiale ale existenței în fost în repetate rânduri subliniată de către tovarășii NITELARE CAUSEBURI, conștință și safer, înțelegerea este că și politică; „Alina directoare a întregii noastre arte, a literaturii noi este concepția despre lume și viață a

clasei muncitoare — materialismul dialectic și istoric —, ideologia dominantă în România, arma învâdule de luptă a partitului comunist. Ideologia marxist-leninistă — superioară prin baza sa profund rațională, prin caracterul ei științific, prin faptul că pornește de la analiza teilor obiective ale dezvoltării sociale — permite scriitorului să de răspuns marilor întrebări care frământă omul contemporan, să înțelegă problemele și șirurile sociale contemporane”. Prin romanul politic, aceste întrebări și-au găsit, deosebi în literatura ultimilor 15 ani,

răspunsuri din cele mai variate, mai complexe.

Intr-oare noastă epocă, animată de fervorele proletariată (impulsiu o perspectivă abstractă, normativă în evoluția literaturii, sfârșind prin a înlocui sursențului național. Literatura „urgențiale” propune producerea de teme, paradigmatice. Era o epocă de decurajare a valorilor (care a dat totuși, Mercedes și Gheorghe Bănușescu, și a sigiliind destinul unei generații care s-a format în condiții dramatice (generata Labă). Înțelegând creatorul temal prin afidarea înțelegător. Într-oare noastă generații, acest timp, încheia în limitele idiomului, lucid într-o formulă rozacee (forță al mentalității) și preiudiciile „serioase” de determinări o filozofie univoce, postindul — automal — superioritatea nolour valorii) a generat replica. A serie altele a devenit un scop, trezind înțelegătorul și sursențului literar. Dinamizată doar de acest crez, literatura rămâne însă demonstrativă. Așa s-a năcut, limi-

tindu-ne interesul aici la situația prozei, romanul anilor '50, ancurat în zona mimetismului, concință a unor supralicitări tematice explodind excretescent complexului proces de construcție al societății noastre. Inci, în descendența literaturii, de rețetă a apărut cea polemică, o proză de „dezașuri”, lubind tot sotiulile marelte. Reoția la anterioare experiențe epice poartă marca rezultatului inevitabil polemism, prelungit mult dincolo de hotarele-i firești. S-a infiltrat astfel fazele ideii că romanul politic românesc nu a altceva dect

romanul obsedantului deceniu, restrins dect la un interval temporal comun, mai obsedantul negativitate.

Se spune (al probabil cu teme) că o operă mare luează o temă. Paradoxal, apariția unor cărți despre obsedantul deceniu și din toate prozele dect, care s-au înțelegătorul, ca să fim drepi, totuși acesteii mode editoriale este formidabil succes de public. Romanul politic a prețidat reviramentul romanului. El venea — ca roman politic — într-un moment de gol informațional, cind literatura noastră istoricofic și sociologică era timidă. Inci, prelungit ale sarcini, folosind uneltele reportajului, devenind — cum s-a observat — gen eficient.

Se poate a prețidat reviramentul romanului. El venea — ca roman politic — într-un moment de gol informațional, cind literatura noastră istoricofic și sociologică era timidă. Inci, prelungit ale sarcini, folosind uneltele reportajului, devenind — cum s-a observat — gen eficient. Se poate a prețidat reviramentul romanului. El venea — ca roman politic — într-un moment de gol informațional, cind literatura noastră istoricofic și sociologică era timidă. Inci, prelungit ale sarcini, folosind uneltele reportajului, devenind — cum s-a observat — gen eficient.

„politizarea forțată” și manevrând doctrine antropologice, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Pașevici, care s-a scuturată și cu ună, ar deveni „concurinți calificati” ai romanului. Spatiul nu-mi învâdule să înțelegătorul, căută viziunea politică înaltă și apoi, deșirind noile limite tabuzate (gestul trădător de fixitate problematic) se urma studiul „clarității obiective”; clasă și Paș

IA ȘI ALTE ÎNDOCĂTOR

Și ard în abecarle de jar.
Spre ocean pleci în devenire.
Cîrmă ne îndruma, văzător.
Cîrmă ne îndruma, văzător.
Cîrmă ne îndruma, văzător.

E Ceasul anul, temerarul.
Eroul plumb, strășmătos!
E Ceasul inimă și farul
Și glasul țării românești!

E Ceasul gând și lăcră
Avînt și acrile albatros!
E Ceasul ațălă temelia
Spre estemul împărat!

Lecca CRIȘOVAN

Răspundînd unei necesități evidente de dezbatere publică a Tezelor din aprilie, magistrata Expunere a secretarului general al partidului din 28 noiembrie 1988, constituie o răsucită analiză științifică a întregii dezvoltări a poporului nostru... Analiza științifică întreprinsă de secretarul general al partidului cu privire la recuzata național electoră adevărată cu rolul hotărîtor în obținerea tuturor izbăzilor de jalonaș...

„Cunoscinđ care era situația țării noastre în anul 1918... Nicolae Ceaușescu - vom putea înțelege mai bine că numai socialismul a asigurat lichidarea demnă a stărilor imperiale... a stării de inapologie și a realizării, într-o perioadă istorică scurtă, o puternică dezvoltare a forței de producție... răsucită analiză științifică a întregii dezvoltări a poporului nostru...

Demersul analitic întreprins de către secretarul general al partidului în viziunea sa științifică a Nicolae Ceaușescu, subliniază înalte de toate, adicîne rădăcini ale romanilor în viziunea sa științifică... a stării de inapologie și a realizării, într-o perioadă istorică scurtă, o puternică dezvoltare a forței de producție... răsucită analiză științifică a întregii dezvoltări a poporului nostru...

LA ÎNDOCĂTOR

Pe-acel și și sînt pămînt,
Cade frunză de oiaș,
Cade rouă-nă-o stea.
În inimă e și dragostea.

Pe-acel și și sînt pămînt,
Noștii și limbă noastră cînt,
Privim țara ce este, la ce va fi.
Noi vinem și din vînzăli.

Miron TIC

lui Viteazul a reprezentat, așa cum se apreciază și în Expunere, o victorie epocă și a poporului nostru. Ilustrînd dorința romanilor de a trăi într-un stat românesc unit, independent.

Analiza științifică întreprinsă de secretarul general al partidului cu privire la recuzata național electoră adevărată cu rolul hotărîtor în obținerea tuturor izbăzilor de jalonaș... a stării de inapologie și a realizării, într-o perioadă istorică scurtă, o puternică dezvoltare a forței de producție... răsucită analiză științifică a întregii dezvoltări a poporului nostru...

Unul dintre procesele social-politice de mare însemnătate pentru întreaga dezvoltare a societății românești l-a constituit apariția și dezvoltarea claselor muncitoare, care au produs ca mai nouă tradiție revoluționare ale maselor populare din țara noastră...

Unul dintre procesele social-politice de mare însemnătate pentru întreaga dezvoltare a societății românești l-a constituit apariția și dezvoltarea claselor muncitoare, care au produs ca mai nouă tradiție revoluționare ale maselor populare din țara noastră...

partidului său comunist, etapele procesului de edificare și dezvoltare a noului ordinului în România sînt pe larg prezentate în Expunere.

Profunda analiză științifică de secretarul general al partidului pune, totodată, în lumină uriasă însemnătatea a Congresului al IX-lea în viața partidului, în viața întregii societăți românești. Cu consecvență și fermitate revoluționară, în spiritul celor mai bune tradiții ale poporului...

partidului român, care ambrău și minimalizau istoria sa eroică și îndelungată, care diminuau aportul românesc la îmbogățirea patrimoniului de cultură și civilizație al umanității...

deschis o epocă nouă, revoluționară, în întreaga activitate a partidului, în multilaterală operă de construcție socialistă în țara noastră; istoricul forum comunist din 1963 a deschis astfel marile energii creatoare ale poporului, potențialul său de mîndrie și acțiune revoluționară...

ISTORIA PATRIEI
In viziunea profund științifică
a secretarului general al partidului,
tovarășul Nicolae Ceaușescu

lateral al societății socialiste a înaintării neabătute spre culmile civilizației socialiste și comuniste. Analiza științifică a îndelungată existentă și dezvoltată a poporului român, oglindită în Expunerea secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, din 28 noiembrie 1988, pune astfel în lumină stîrnă urzile din trecut, prezent și viitor, dă noi temeiuri mîndriei pentru anemania la un popor greu încercat de-a lungul timpului...

Dr. Gheorghe ȘORA

MUZEUL - FACTOR DE EDUCATIE PATRIMONIALA, REVOLUTONARA

• Modalități specifice pentru valorificarea patrimoniului cultural

În concepția partidului și statului nostru activitatea politico-ideologică constituie o parte inseparabilă a viziunii și activității noastre de construire a socialismului. Încercând cu Congresul al IX-lea al P.C.R., problema activității politico-educative, a formării omului nou devenit o orientare programatică, secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU investind în această preocupare idei noi și îndrăznețe, structurând inițiative, menite să-și dobândească concretă, motivele științifice, senza realitate de înfăptuire. Este vorba de un proces înfrânt de a prezenta și presupune lucrarea în considerare, permanent, a realităților și cerințelor concrete ale dezvoltării societății socialiste românești, precum și a evoluțiilor de ansamblu din lumea contemporană.

Expunerea amplă, de mare vizorie teoretică a lui P. C. R. a și a lui I. N. C. C. CEAUȘESCU în cadrul reuniunii comuniste și a sesiunii comune a Plenerii C.C. al P.C.R., a organismelor democratice și organizațiilor de masă și obștinii din noiembrie 1988, au avut ca rezultat concret o afirmare a realității concepției științifice a partidului nostru, de îndepărtarea și eliminarea activității teoretice, politico-ideologice, ca fiind componente esențiale, de definiții ale dezvoltării multilaterale și integrale, în cadrul activității noastre în continuare a activității politico-ideologice, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU pune în fața tuturor fațetele și angajările în activitatea noastră de cea mai mare răspundere patriotică de a ridicămesele de oameni și popor. Întregul popor la creșterea istorică constantă.

Continuă înfiorare a științei, învățămîntului, culturii, creșterea contribuțiilor pentru creșterea dezvoltarea economiei socialiste, pentru creșterea nivelului în factorii definitori ai ambului și complexului proces de formare și educare a omului nou în cadrul activității noastre în domeniul și politico-ideologic, cu un larg orizont de cunoaștere, de cultură, cu un profil moral înalt, constructiv și responsabil, devotat al noului orizont social. Alături de ceilalți factori educaționali, muzeul și-a acordat un rol tot mai important în educarea și formarea revoluționară, materialist-științific și estetică a masei. Îndecși a tinerului.

Prin nepretutiele valori pe care le adăpostesc, prin posibilitățile de valorificare și prezentare a acestui patrimoniu, într-o strânsă corelare a obiectivului și transformării acestuia în prezentul, cu marelui realizări obținute de poporul nostru. Îndecși în EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU, cu perspective luminoase ce stăpânesc și prezintă în adevărate lăcșuri de educație patriotică, revoluționară. Cu clarvizivitatea sa revoluționară asupra cursului devenirii noastre istorice, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a avut în vedere și a îndruma dimensiunile stăpânirii noastre ale relației dialectice trecut—prezent—viitor.

Expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, din noiembrie anul trecut se constituie într-un model de acuratețe și clarvizivitate științifică. În cadrul abordării și prezentării dialectice între caracteristicile etapelor construcției socialiste în România, pe de o parte, cadrul dezvoltării științifice și tehnice și dependențele poporului român pentru afirmarea ființei proprii, pentru libertate socială și națională, independență și unitate, pe de altă parte, treci o dată cu necesități consecvent, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU conferă istoriei, ca știință științifică și dependentă de activitatea politico-ideologică, științifică și educativă, un rol de cea mai mare însemnătate în dezvoltarea conștiinței înaltate, revoluționare în formarea omu-

lui nou, constructor devotat al socialismului și comunismului.

Având în vedere acest deciderat politic, întinzându-se cu lăuză responsabilitate în vasta activitate politico-ideologică, educațională și se desfășoară în Intraga țară, Complexul Muzeal Județean Timis atestându-ne în spiritul cucoasterii și cinștirii istoriei patrii noastre, a înaltelor valori ale civilizației naționale și universale, a dezvoltării dragostei față de patrie și popor, a fâuririi unei conștiințe revoluționare depepe lume și viață.

Prin formele specifice de activitate de care dispunem, am acordat o atenție deosebită valorificării culturale-educative a expozitoriilor de bază în domeniul științific și istoric, într-o complexă suită de manifestări adresate tuturor categoriilor de oameni ai muncii, dar cu precădere înrândurii. Doplându-se formula un ghidaje stereotipe, s-au ales acolo forme menite a contribui efectiv la procesul instructiv-educativ, la educarea tineretului pentru muncă și viață, dezvoltarea sentimentului patriotic, la pregătirea rol multilateral pentru a fi capabili să contribuie la prosperitatea României socialiste: lecții te-

matice de organizare pe bază de dialog, de educație cetățenească, dirigențe, seri muzeale, avocări ale unor evenimente sau personalități de seamă ale istoriei.

Dovezile „vi” a istoriei oferă posibilitatea de a se forma o concepție științifică despre lume și viață, de a se înțelege în mod evoluțiv desfășurarea procesului istoric, discernind trăsăturile caracteristice ale fiecărei etape de dezvoltare, semnificative, cauzatoare, interdependente dintre ele, dezvoltarea logică și unitară a poporului român, procesul constituțional sale născutului și dezvoltării, dezvoltându-se astfel spiritul de observație, gustul estetic, aștinerea și imaginația creatoare. În același timp sînt stimulente sentimentale, mîndrie patriotică, de apartenență la un popor cu o istorie eroică și îndelungată cu un aport important la tezaurul creștin și științific al omenirii, contribuind la dezvoltarea laturii afective a personalității umane, a spiritului revoluționar.

Teza formulată de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU privind realizarea educației politice revoluționare și culturale, generată de poporul și pentru popor, ne-a determinat să ne orientăm spre o depășire mai accentuată a acțiunilor noastre de la stadiul de început, mîndrie patriotică, susținind expuneri, simpozion, dezbateri, participînd la briezi științifice, săptămîni culturale, organizînd expoziții, conferințe, simpozion, manifestări, participînd în instituții, întreprinderi, școli, centre de creație și cultură socialistă „Cîntarea României”.

O atenție deosebită am acordat-o realizării unor expoziții permanente pe diferite profile într-o serie de actualități în județul Timiș. Menim a evidenția în context național valori deosebite ale civilizației materiale și spirituale de pe meleagurile timșene, permanența și continuitatea, nelinte-

rișită a poporului român de aceste meleaguri, contribuția masei populare timșene la înfăptuirea marilor deciderate ale istoriei naționale, independență, libertate, unitate, conviețuire, alături de români, a populației de origine germană, maghiară, străbă, a sîrbilor și a populațiilor de etnie maghiară realizări obținute în anul socialismului, expoziții permanente de acest fel se transformă în autentice lecții de educație civică.

Porînd de la necesitatea desfășurării unei activități teoretice și politico-ideologice în strînsă legătură cu activitatea deosebită de activitate, am căutat să direcționăm activitatea de creștere, îmbogățire și valorificare cultural-educativă a patrimoniului muzeal de coordonarea majoră, strîns legată de comandamentele etapei actuale.

Au fost intensificate cercetările arheologice complexe, menite a ține „pausul” cu profundele preocupări ce au loc în condițiile dezvoltării impetuoză a economiei noastre, în vederea realizării crîrîi de modernizare și sistematizare a localităților. În același timp au fost organizate acțiuni complexe de poposiri culturale în frînturile și mîndrie, a celor mai recente descoperiri, în condiții dovezii în arhivă evidențiate statornic și conștinții noului nostru centru pe aceste meleaguri. Organizarea de expoziții temporare, cu prezentarea periodică a rezultatelor cercetărilor științifice, în vederea mîndrie, sintezei de profil, însoțite de expuneri sau simpozion, au constituit modele de valorificare rapidă, științific și cultural-educativă, soluții în direcția un număr mare de activități, aceste genuri de activități sînt însoțite de dezbateri pe teme de cunoaștere și înțelegere a istoriei și dezvoltării patrimoniului cultural național.

O pondere importantă a activităților culturale-educative în cadrul nostru spre obiective utilizare, legate de probleme actuale ale agriculturii și mediului rural: acțiuni și lucrări de promovare a vizitului de consultanță a politicienilor, a grare a partidului nostru, a obiectivelor noi revoluționar grare implicarea cercetărilor etnografice în valorificarea și promovarea patrimoniului cultural național, prelucrarea și revizuirea metodelor de cercetare în domeniul tradițional în mediul rural, a unor elemente tradiționale din arhitectura locală de care să se țină seamă în realizarea și modernizarea proiectelor urbane agro-industriale, în proiectarea arhitecturii noi a statului.

O preocupare într-un grad mai înalt este manifestată în direcția unor cercetări și acțiuni legate de problemele ecologice în înțelegerea unor forme cu o caracteristică deosebită în vederea cunoașterii și ocrotirii naturii, de înțelegere a legilor obiective ce guvernează natura și societatea, de formarea și dezvoltarea sentimentului științific și despre lume și viață. Merțind pe linia unor acțiuni legate de sfera productivă, o parte a acțiunilor de educație estetică și cultural-educativă de secția de artă a Institutului nostru, au fost canalizate spre estetica industrială; realizarea expoziției „Prin design spre o nouă calitate” s-a transformat cu spiritul organelor noastre de partid și de stat într-o amplă manifestare științifică și cultural-educativă în materie de design, majorității întreprinderilor timșene, acțiunea fiind o experiență înedită care va fi reamintită.

În amplitud și complexul program de perfecționare a muncii ideologice și politico-educative, înaintea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, am avut în vedere revin în continuare sarcini sporite. Valorificarea cultural-educativă a patrimoniului cultural național al județului Timiș, în vederea realizării acestuia, revin în continuare sarcini sporite. Valorificarea cultural-educativă a patrimoniului cultural național al județului Timiș, în vederea realizării acestuia, revin în continuare sarcini sporite.

Funcționalitatea socială a ofertei culturale a creației Institutului artistic constituie cultura și reprezintă un punct central al preocupărilor acestor instituții, dar reprezintă și gradul de „rentabilitate” socială a lor, ca factori educaționali.

Apără deci frăscă preocuparea pentru substanțialitatea ideatică și calitatea estetică a mesajului transmis prin acțiunile artistice, pentru permanența înaltă și revigorare a resurselor creative, pentru afirmarea valorii în sfera producției culturale artistice, dar și în fel de frăscă și preocuparea înaltă a tuturor profesionaliștii și a spectatorescilor pentru crearea unui climat pozitiv valoric și în sfera recepțiilor artistice. Avem în vedere obligativitatea acestor instituții de a-și educa publicul, de a-și oferi repere stabile și referențiale certe în perceperea valorii, de a-și forma capacitatea de recunoaștere a valorii și de adevare la ea. A educa publicul înseamnă a-și forma bunăgușă, a-și transforma într-un receptor sensibil, informat, deschis, disponibil pentru confruntarea cu valorile autentice ale artei.

Referindu-ne la arta teatrului și la Teatrul Național din Timișoara, trebuie să precizăm că această preocupare este foarte veche, ea s-a manifestat permanent în activitatea acestuia, amplitudinea se în ultimul stadiu, o dată cu maturizarea conștiinței responsabil-

itatei și revine teatrului în contextul politic actual.

Roul în formarea

Prin actualitate ca prima modalitate de abordare a problemei teatrului și continuu să fie modul de adevare și realizare a unei eficiente politici teatrale. În cadrul acestora, programul reperorial mărităsele de stagioni la șir, ambula teatrului de a oferi publicului posibilitatea îmbogățirii culturale prin extinderea ariei reperitoriale cu un număr mare de spectacole și dramaturgie importantă, clasici și contemporană, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act de direcție al întregii activități artistice și parțial de rezistență în raport cu teatru și spectacolele contemporane, români și străini, unele din lucrările acestora fiind reorganizate în premieră absolută sau în premieră pe țară. Fără îndoială că promovarea reperitorială românească a reprezentat, așa cum este firesc pentru un teatru național, un act

În acest context, organizarea periodică a unei Gale a dramaturgiei românești actuale, manifestare culturală care oferă publicului timișorean posibilitatea contactului cu cele mai bune texte dramatice românești de actualitate, cu cele mai reprezentative spectacole pentru secolul al nou-zecelea de dezvoltare a artei spectacolului românesc, îi oferă posibilitățile întâlnirii cu mari valori ale artei interpretative românești și, înodată, oferindu-i posibilitatea comparării. Îi facilitează constituirea unei juste scări a valorilor, organizarea unei asemenea manifestări, deci, devine încă o mijloc de cultură educativă, capotărilor.

În multiple sensuri. În multiple planuri, dar poate, în primul rând, în acela de a deveni un receptor activ, avizat, adică un public adevărat. Bertolt Brecht spunea că „a fi spectator este o artă care se învață”, a fi public (de teatru de operă, de teatru educativ) nu este un dar înscușcat ci o capacitate culturală și estetică dobândită, educată. Ochii spectatorului trebuie educați, așa ca puțina face saltul de la „a privi” la „a vedea”.

Fără îndoială că un contact permanent al publicului cu faptul artistic de creație, în cadrul unei culturi teatrale care dezavuează producția de serie, improvizată și mediocritatea este în primul rând foarte important în

teatrului noii conștiințe

cea ce privește eficiența educativă a teatrului. Nu este însă suficient. Pentru că oricât de important este receptorul și ardent ar fi mesajul ideologic, politic, civic, etic, moral, emis de un spectacol, oricât de prețios ar fi calitatea formei estetice a acestui mesaj, ideea de perfectă comunicare între emițător și sală (conștientă și inconștientă) de relativă sensibilitate a elementului receptor, a publicului adică. Ass încet analiza diferitelor categorii de public, a necesităților lor culturale, a preferințelor lor, a nivelului receptivității lor, în fața actului teatral, a analize bagajului de informații referitoare la istoria și aria spectacolului teatral, pe care îl posedă aceste categorii de public, raportate la necesitățile creșterii eficiente educative a teatrului, a ridicat în fața Teatrului Național, cu mult timp în urmă, problema descoperirii și multiplicării unor forme culturale de relație cu publicul, menite a conduce nu numai la o creștere a apetenței acestuia pentru teatru în fața creației artistice, ci și la creșterea eficienței educative a teatrului.

Prezența permanentă a teatrului, prin microspectacole omagiale sau aniversare, pe platforme industriale, în școli, institute de învățământ superior, instituții, în alte medii de cultură, în fața publicului, discutabile liberă cu creatorii de artă în aceste medii, pe marginea actualității de creație, colaborarea permanentă în diferite forme culturale, cu Inspectoratul școlar județean Timiș, intrarea de către cadre artistice profesioniste a formațiilor de amatori sînt, pentru Teatrul Național, tot mijloc de creștere a eficienței educative a teatrului. Teatrul, ca dăruire este mai ales așteptător al spiritului teatral, ca una dintre cele mai delicate posibilități de comunicare sufletească a locuitorilor din orice parte a patriei noastre.

Mariana VOICU

(Urmare din pag. 1)

re la construcția socialismului cu poporul și pentru popor. Teză cu largă și neabătută deschidere, deoarece implică modalități noi de exercitare a rolului de conducător al partidului, sublinierea calității și funcționalității democratice a statului nostru socialist, a factorilor societății, a menirii organizațiilor de masă și obștești în contextul democrației muncitorești-revoluționare. Am enunțat și considerăm că dezvoltarea largă a formelor democratice de conducere, arăta tovarășii NICOLAE CEAUȘESCU în Expunerea din 28 noiembrie 1988, participarea tuturor claselor și categoriilor sociale, a întregului popor la conducerea tuturor ramurilor de activitate, la elaborarea politicii interne și externe, constituie factorul fundamental pentru edificarea unui succes a noului ordin social”. Prin urmare, în ghidarea politică a poporului nostru NICOLAE CEAUȘESCU, participarea întregului popor la conducerea ordinului nostru

socialiste reprezintă condiția sine qua non a mersului înainte. Obiectivarea democrației muncitorești-revoluționare și filintarea unui larg și cuprinzător sistem — de la unitățile economice-sociale până la nivelul național — are darul să potențeze inițiativele maselor largi populare de la orașe și sate. În concepția P.C.R., a președintelui Țării, **T O V A R Ă S U L I NICOLAE CEAUȘESCU**, democrația reprezentativă împreună cu cea directă constituie — un concept unitar. „Considerăm că îmbinarea armonioasă a acestor două forme de activitate democratică — arată secretarul general al partidului — deschide calea unui noi democrații, cu mult superioară oricăror forme de democrație de până acum”.

Devenirea comunistă a patriei noastre presupune — în concepția **T O V A R Ă S U L I NICOLAE CEAUȘESCU** — afirmarea pe un plan calitativ superior a spiritului revoluționar în toate domeniile vieții sociale. În acest con-

text se îmbracă abordarea economică a problemelor economice, tehnice, științifice și culturale de natură să asigure ridicarea nivelului de civilizație a României socialiste, ca parte integrantă a civilizației și culturii universale.

Întregul nostru popor este conștient de faptul că afirmarea sa pe un plan superior de viață este condiționată de realizarea și dezvoltarea conceptiei **T O V A R Ă S U L I NICOLAE CEAUȘESCU** privind crearea unui lumii a păcii și colaborării între popoare.

Spiritul întregii sale opere este înșușit și susținut cu mîndrie patriotică de întregul nostru român, bucurîndu-se — în același timp — de un deosebit prestigiu internațional. Că ar fi adevărat dinădăci conștientă amintim pentru că în această zi aniversară să urăm din inimă președintelui Republicii Socialiste România, tovarășii NICOLAE CEAUȘESCU, multă sănătate și putere de muncă să spre gloria și prosperitatea patriei noastre dragi.

Virtutea cinstei

În această fermă față de ei care se abate de la prevederile legale. Astfel pot fi puși în adevărată lor valoare noi dimensiuni ale calităților morale ale poporului nostru, simțim că a interesat al însușirilor perene care îl întrezărit atât de distinct profilul identității sale naționale. Astfel pot fi puse în lumină profunde sentimente patriotice, revoluționare, dăruirea cu trup și suflet cauzei, simțim că a interesat, să punem ale clasei muncitoare, ale țăranilor, intelectualității, întregului nostru popor. „A fi sublinia secretarul general al partidului, tovarășii NICOLAE CEAUȘESCU — însemnă a fi oricând gata să faci totul mergînd pînă la supremul sacrificiu, pentru a apăra libertatea, independența și in-

tegritatea țării, pentru a salvarea măreției curorii revoluționare ale comunistă”. A aniversari, în anul celei de-a 45-a aniversării a revoluției de cîmbare socialiste și naționale, antifasciste și antimperialiste al celui de-al XVII-lea Congres al partidului, această strălucită, mobilizatoare formulare își are un ecou crescut în conștiința noastră națională, hotărîtă să facă totul, să nu precupească nici un efort pentru transparența în viața a teoreticilor și indicatorilor secretarului general al partidului, președintelui Republicii. **T O V A R Ă S U L I NICOLAE CEAUȘESCU**, spre deosebire de democrațiile patriei noastre socialiste pe trepte tot mai înalte de progres și civilizație.

Viața asociației

În deschiderea ședinței de marți a Cenuciului Asociației Scriitorilor din Timișoara și al revistei „Orizont”, Monica Mărușescu, fostă studentă, a prezentat un sensibil recital de versuri din creația poetului nostru național, de către actrița Irene Flămânz-Catalin, de la Teatrul Național Timișoara. În continuare, a citit un grup de poeme Marcel Tolcea. În referențu său, criticul Mircea Mihăilescu a relevat procesul de simplificare, aliniatului prin care trase poezia actuală de la mesecul de literatură detasată al discursului poetic, alteranța de familiarism și rafinament. Au luat parte la dezbateri: Carmen Odagiu: „M. T. are o conștiință superioară a textului (...) discursul constituie la o obiectivă naturală pentru a ajunge la obiecte estetice, print-un montaj rafinat (...) textul are o transparență formală, dar o conștiință apăsătoare în raport cu poezia”; Olimpia Berca: „M. T. compune un alt obiect poetic, care cere alte criterii de apreciere decît cele obișnuite”; Aurel Turcuș: „poezia lui M. T. iese din canoanele clasice ale retoricii (...) și o poezie de replică (...) vizuinea și teatrului de perspectivă cinematografică (...) în fond, niște scenarii originale care depășesc prozismul”; Marian Măduț: „este un descompunere mecanică a poeziei pentru a realiza o poezie a mecanicii”; Smaranda Vultur: „poetul astăzi un anumit mod de viașre și încearcă să descopere coerență profundă a unor realități disparate”; Adriana Dinu Răchier: „M. T. este rezolutor unii deveniri (...) un iudic preexistent care reciclează materia poetică (...) o comedie ghidătoare ce își maschează stîmbelele grav (...) avînd ca marș liric”; Corneliu Ungureanu (conducătorul ședinței): „șansa poeziei lui M. T. este locul recuperator: spre deosebire de colegii săi de generație. M. T. și (și) un sentimental care se respică”.

În ședința de marți, 28 martie a.e., ora 18.00, va citi un fragment de roman Traian Pop Traian

M. O.

SPORT

Cu sufletul la gură...

am urmărit miercuri, precum întregii mișcare fotbalistică, meciul dintre Steaua și Dinamo, meci decisiv, singura confruntare de atracție și cu importanță, semifinalei, după condițiile în care mai nou ne-am ascuțit exigențele și ne preocupăm mai mult competițiile internaționale ale echipelor de club și, bun înțeles, ale naționalei și, bine, că această notă mediocră a întrecerilor din campionatul derby-ul Steaua-Dinamo n-a onorat așteptările și n-a confirmat valoarea mondială a celor două echipe; a fost un meci carecăsă, după FR S-ar fi cunoscut să judece cu multă prudență data programării acestor partide, deoarece, interesul suprem al primăverii este meciul „tricolorilor” de la Atena, cu Grecia, iar apoi cu Italia, în Mondia și, bine, că această notă mediocră a întrecerilor și omogenizarea lor reprezentativă, partida Steaua-Dinamo ar fi trebuit să se dispute în ultima etapă, de staționat, pe 23 August, și-apoi să se dispute, în final, în cadrul amănuntului unui cos cu „flori” pentru virtuala izbîndă a calificării în Italia '90.

Cam așa se văd lucrurile astăzi cînd primim spre înalte îndreptări. Acum, chiar „cînd prodest”!

Teodor BULZA

Acionăm consecvent și eficient pentru dezvoltarea forțelor de producție și fărâmiere, pe acest fundament, a societății socialiste multilateral dezvoltate. Tarea noastră, sub conducerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, este, în același timp, ferm angajată în afirmarea idealurilor de pace, înțelegere și colaborare, participare activă a tuturor naționaliilor la rezolvarea problemelor deosebit de complexe și grave ale acestui sfârșit de mileniu. Situația în profunzime conștientizată, politica internă și cea externă, dintre cerințele de import și prioritățile de export, exprimând interesele fundamentale ale poporului nostru, se preocupă în general al partidului s-a preocupat de extinderea relațiilor internaționale ale țării noastre; numai în anul 1988, o v a r a u NICOLAE CEAUȘESCU s-a înținit cu 31 de țări de stat și guvernă, cu numeroși conducători de partide, președinți de parlamente, miniștri de externe et al., general al insemnă fiind vizitele întreprinse într-o serie de state din Asia, Africa și Australia. În centrul politicii noastre externe stau relațiile cu toate țările socialiste, secretarul general al partidului precizând că aceste relații de tip nou „vor demonstra superioritatea incontestabilă a socialismului... dar face să sporască prestigiul și autoritatea socialismului în lume, oferind un model nou de conviețuire a statelor, creșterea în înțelegere și înțelegere, fiind noi și noi popoare vor trece de pe cele edificării ordinului socialist”.

La baza politicii externe a României se află toate principiile ale relațiilor internaționale: deplină egalitate în drepturi, respectarea independenței și suveranității naționale, neamestecul în treburile interne și avantajul economic, securitatea în față și la amenințarea cu forța. Se impune ca aceste principii să fie respectate de orice stat, fie el mare sau mic dezvoltat, sau în curs de dezvoltare. Principiile fundamentale ale dreptului internațional trebuie înțelese ca un tot ce exprimă în esență dorințele naționale și principii oportune de a fi alese liber, fără nici un amestec din afară, ceea ce dezvoltă relații social-politice, moduli de organizare a societății care corespund cel mai bine voinței și idealurilor sale: „ate orărită tenănta unor cercetii politice de a pune și a pune aceste principii altora, de a li li sau să rămână”.

În viața internațională contemporană se confruntă dramatic două tendin-

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, PROMOTOR AL PĂCII MONDIALE

te opuse: pe de o parte, forțele imperialiste și reacționare tind spre dominația mondială, încercând să-și mențină și chiar să-și extindă stăpânirea de influență, pe de altă parte forțele progresiste, masle populare, se pronunță tot mai hotărât pentru egalitate și colaborare echitabilă între toate popoarele. Se acumulează, apar sau internaționalizează multe probleme economice și sociale care capătă astfel un caracter global politic: energia, apa, accesul la materiile prime sau la rezultatele științifice și tehnice, poluarea, consumul de drogul și etc. Contradicția dintre țările socialiste și cele capitaliste se împletetea cu contradicțiile dintre țările bogate și cele sărace. Relațiile economice dintre state, așa cum se desfasoară acum, favorizează țările dezvoltate care caută, prin ridicarea dobânzilor sau a prețurilor la produsele industrializate concomitent cu scăderea prețurilor la materiile prime să canalizeze efectele crizei economice spre țările rămase în urmă care se îngodează tot mai mult în datorii. Se adâncete decalajul în ceea ce privește producția național brută medie pe locuitor: de 80 de ori mai mare în prezent, în țările dezvoltate decât în cele sărace. Aceste probleme și contradicții generează tensiune, amplificată de cursa vertiginosă a înarmărilor și experimentarea unor arme din ce în ce mai sofisticate, ceea ce mărește pericolul unei catastrofe nucleare.

Sintetizând experiența istorică a românilor și a popoarelor europene, tradițiile politicii externe ale țării noastre sustinând o nouă linie politică înțelegătoare de interesele tuturor popoarelor, a tuturor înclăntorilor lumii, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU promovează teza necesității elimării războiului ca mijloc de soluționare a contradicțiilor și diferendelor dintre state. Caracterul umanist al politicii

externe românești se exprimă prin consolidarea dreptului la viață, la pace ca primul și cel mai important drept al omului. „Trebuie să porolăm de la dreptul fundamental al omului — acela de a trăi liber, de a trăi în pace — subliniază tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. — Numai astfel fiecare națiune, fiecare popor, fiecare societate își vor putea rezolva problemele așa cum consideră că e mai bine, numai astfel se vor putea asigura dezvoltarea socială și materială, o viață domâ și liberă a popoarelor, prietenia și egalitatea între toate națiunile”.

Evoluțiile pozitive înregistrate în ultimul timp în viața internațională: încheierea Tratatului sovieto-american privind eliminarea rachetelor cu rază medie și mai scurte de acțiune, încheierea războiului dintre Iran și Irak, semnarea acordurilor asupra reglementării situației din sud-vestul Africii, înțelegerea unor reglementări de pace a conflictelor dintre state și America Centrală confirmă pe deplin poziția politică a țării noastre în ceea ce privește modul de rezolvare a conflictelor dintre state și naționale, că drumul tratativelor, oricât ar fi de lung și anevoios, reprezintă singura cale realistă de rezolvare a litigiilor și dezacordurilor.

Apredând că în actualele condiții ale vieții internaționale pacea și dezarmarea sînt obiective supreme, deoarece un război nuclear este absurd și de neconcepție, România a propus Adunării Generale a O.N.U. o serie de proiecte: elaborarea unui program mondial de dezarmare nucleară generală, realizarea acordului dintre U.R.S.S. și S.U.A. în vederea reducerii armamentelor nucleare strategice cu 50 la sută, interzicerea experiențelor nucleare și renunțarea la militarizarea cosmosului, convenirea unui acord general privind protecția me-

diului înconjurător și a cosmosului pentru apărarea și menținerea condițiilor de viață pe planeta noastră, eliminarea armelor chimice și a altor arme de distrugere în masă, reducerea bugetelor militare inclusiv prin măsuri unilaterale și pe bază de exemplu recolare, crearea de zone fără arme nucleare și chimice în Balcani, precum și în alte zone ale lumii, trecerea la reducerea substanțială a costurilor armamentelor convenționale și cheltuielilor militare etc.

Se impune tot mai mult conștientă că trebuie acționat nu numai pentru stingerea conflictelor armate, ci și împotriva cauzelor care generează război: o pace durabilă în întreaga lume se poate înfăptui decât în condițiile existinței unei noi ordini economice internaționale. Pentru soluționarea acestui deziderat marile sînt necesare măsuri energice în direcția restructurării sistemului monetar-financiar, eliminarea practicilor discriminatori și a barierelor din comerțul mondial, renunțarea la impunerea de condiții în favoarea unei țări în curs de dezvoltare, letifierea creditului, reducerea și chiar anularea datorilor unor țări sărace. Milînd pentru o politică internațională democratică, realistă, corectă și nouă ordine economică internațională presupune dialog și cooperare, România a propus Adunării Generale a O.N.U. să organizeze o conferință mondială în care să participe, cu drepturi egale, atît țările în curs de dezvoltare, cit și țările dezvoltate, pentru a se alunge, astfel, mai ușor în soluții rezonabile și avantajoase.

Exprimînd sintetic sensurile principale și obiectivele esențiale ale politicii noastre externe, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, în Exonerarea la sedința comună a Plenei ar Comitetului Central al P.C.R., organismelor democratice și organizațiilor de masă și obștești din noiembrie 1988, arată că „România va participa activ și în soluții la sforțările pentru dezarmare, securitate și pace, va dezvolta continuu colaborarea cu toate statele lumii, cu forțele democratice de pretotdeauna, cu toate popoarele în luptă pentru o politică nouă, pentru dezarmare și pace, pentru o lume mai dreaptă, și mai bună, care să asigure dezvoltarea independentă și liberă a fiecărui națiunii, bunăstarea și progresul întregii omeniri!”.

Constantin STRUNGA

KRZYSZTOF GASTOROWSKI
(Polonia)

MIGUEL CARLOS FUGUENTE
(Brazilia)

VIDOE VIDICESKI
(R.S.F. Iugoslavia)

INVINGĂTORUL

ARCA BUNEI SPERANȚE

R-a născut alci dintodeună.

Bătrînă cu un noial — trimiți fîcărui străzîi
și dezgropă și-l recunoaște în fumelele
Vinului.

Cîndva a suprimat întrecerea periașă juracă
Măsură mereu colivale verzi
De carne micătoare.

Bogățiile toate sînt pentru ea cum este
Cochilia unei pitămele scolci pentru
Duhul mării

Acesie câteva orave, generații, culturi...
Ce însemnă în fala ei — cea fără de mureșul.
Cea nemăsurată — doar prononțor ei orbi ceală.
Tut-o cîntăci de-vele tot ce zărește.
Tăria în vremele în care chiar și zeli mureau.
Marle armate și-a simula
Reciproc.

Din trufie.

În amintirea excelențului omăi cu renile
Dreptele sărăi nu numai să ne posedă
Pe tot.

Parazite să li ne orfivim.
Ea, moarlec, invingătorul de la Hiroshima.

Traducere de Aura ȚAPU

Un tipăt — și vai! înghite meazul
Yorbele fac, a vreme, bulbucl
Ca și cum s-ar scufunda o vîlcăi zonă
și fără dop — va înșevăni — nu a greu
Un tipăt în asla mașinilor

Un or
Chiar și viașe, acolci de argint,
Se scaldăna în apă cu el.

Dar viașe
Dispăreau întodeună-n
Adinecru,
Iar soarele
Hăi, departe-n înalturi.

POEMELE PĂCII

ca un or în care nu-J mai aculăi
nimeni, aol, acol(iti) leni al
unei usi întredeschise
și dăra de lumini mătură un desen de
copil (cece, opac, flor) atîncare lîna
și ce să mă vorbim de prononțor
Să înțevă oare fante speranțele noastre
pe a înțevă arăc ?
Așa și arate tot ce a măl rămas ?
Tot ce măl parăi sfîndul sere
zina de mîine ? (mare un clesu, sfîtu)
Nu cred. Cu mă înțevăner să
nu cred că amvenia lui
ne vede lăra vrea de ogh nițevăner.
De arăca scriu. Valul lui aterve cuvîntele..

În românește de Ioan MORAR

Cîndva
Numai soarele se scaldă
În adîncul de țeser.

Unor!
Chiar și viașe, acolci de argint,
Se scaldăna în apă cu el.

Dar viașe
Dispăreau întodeună-n
Adinecru,
Iar soarele
Hăi, departe-n înalturi.

În românește de Dumitru M. ION

LUDVIK STEPAN
(R.S. Cehoslovacă)

NU SÎNT JOCURI

La Epom s-a-n încheiat cursele de cal
în cartea morților
a rămas înscris
suspici
Pentru înșevă
mînășire
pentru înșevă în brațele
D-năședădătuțului
făcerea panurășului
în cartea morților

La Epom vor alerza
așii cal.

În românește de Ana MARINESCU

COLEGIUL DE PEDAGIE:

ION ARIESANU (redactor șef)
ANGHEL DUMBRĂVEANU (redactor-șef adjunct)
VIOREL COIȚESCU, NICOLAE PÎRVU, CORNEL UNGUREANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: TIMIȘOARA, strada RODNEI 1;
Telefoane: 3 33 90 și 3 33 76 (redactor-șef). Manuscrise nepublicate
nu se înapoiază. Abonamente se fac la P.T.T.
TIPARUL EXECUTAT LA I.P.B.T. Index: 42.907